

[Undervisningsministeren.]

der skal gøres her. Desuden ligger der, som jeg ogsaa pegede paa i min Forelæggelsestale, saa mange store Opgaver og venter paa os med Hensyn til vor Folkeskoles hele Udvikling, og for hver Opgave, vi faar fra Haanden, bliver Hænderne og Kræfterne frie til nye Opgaver, som ligger og kalder paa deres Løsning.

Jeg takker Udvalget for dets Arbejde, jeg takker særlig Udvalgsflertallet for dets Indstilling, og jeg anbefaler at stemme for Udvalgets eller Udvalgsflertallets Ændringsforslag.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Jeg skal paa dette meget sene Tidspunkt fatte mig saa kort, som det paa nogen Maade er muligt, og forhaabentlig særdeles kortfattet.

Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Venstre viste, til at begynde med, en lidt overflødig Bitterhed i Anledning af de temmelig korte Bemærkninger, jeg havde gjort. Naar man ser hen til, at jeg ikke tidligere har udtalt mig i denne Sag og dog kunde nøjes med 40 Minutter, medens det ærede Medlem, der har svulmet af Veltalenhed ved Sagens første Behandling, maatte bruge 50 Minutter, saa forekommer det mig, at det havde været nok saa klogt af det ærede Medlem ikke at stikle til mig. Nu tror jeg imidlertid ikke, at det skyldes særlig Uvillie, men at det snarere er forarsaget af lidt Ubehændighed, som jeg har let ved at tilgive.

Det, der særlig interesserede mig, det var Slutningsbemærkningen, som det ærede Medlem kom med. Jeg maa erkende, at det var et meget langt Tilløb, naar man vil sætte over Hesten, og da det ærede Medlem nærmede sig til Hesten, for han jo ogsaa skrækslagen til Side. Men der var dog en lille Antydning af, at det ærede Medlem en Gang har Lyst til at prøve, om han kan tage Hesten, og det vil jeg, ligesom den højtærede Minister, afvente med Interesse.

Jeg behøver derfor slet ikke at komme ind paa alle de Betragtninger, det ærede Medlem i øvrigt anstillede, for skal vi have dette Spring, saa er det jo overflødigt. Der er kun een Ting, jeg ønsker at gøre opmærksom paa, det er det ejendommelige, at det ærede Medlem hævdede — hvad jeg aldrig vilde driste mig til —, at Forældre har Ejendomsret til deres Børn, og saa dog ikke, kan gaa med til at give Forældrene Adgang til Forældrerådet. Jeg synes, at hvis man har den Grundbetragtning, at

Forældrene har Ejendomsret til Børnene, saa maa man kunne strække sig adskilligt videre, end det ærede Medlems Parti har gjort i denne Sag. Men vi har jo altsaa Sommeren til at tænke i og faa de nødvendige Kræfter til dette lille Spring, som det nu drejer sig om.

Hvad det ærede Medlem Hr. Vesterager angaar, var jeg med Hensyn til denne Sag meget mere enig med ham. Jeg synes, det ærede Medlem har fuldstændig Ret i det, at først har Børnene en Ret, dernæst er det naturligt, at Forældrene varetager Børnenes Vel, og endelig maa selve Samfundet se paa, om det sker paa en fyldestgørende Maade, og saa har vi alle tre Parter i Sagen smukt forenede. Men der var i det ærede Medlems Tale en Ting, der bedrøvede mig. Det var det, at han paakaldte Landstingets Hjælp i denne Sag. Det er blevet en hel politisk Tvangstanke hos de Konservative ved enhver Lejlighed at kalde paa Landstinget. Det er meget betegnende, at det konservative Parti er blevet et saa elendig svagt Parti i politisk Henseende, at de ikke kan behandle en eneste Sag her i Folketinget, uden at de skal kalde paa Landstinget, hvor de kun har Magt i Kraft af Levnet fra det gamle Landsting.

I det, det ærede Medlem ellers sagde, fastholdt det ærede Medlem Gejstlighedens fødte Stilling indenfor Skolemyndighederne, og det kan jeg ikke indse der kan gives nogen gyldig Grund for. Det blev der heller ikke. Der er derimod i det konservative Partis Betænkning og Forslag en i allerhøjeste Grad urimelig Begrundelse, idet der med Hensyn til Biskoppens særlige Tilsyn er givet den Begrundelse, at det er i Kraft af hans kirkelige Stilling, han skal føre Tilsyn. Det er ganske urimeligt.

Det, der er ved at foregaa i denne Sag, er i fuldstændig Analogi med, hvad der er foregaaet paa alle Videnskabers Omraade: de er alle Børn af Kirken, men har frigjort sig. Det, vi her staar overfor, er, at ogsaa Skolen frigør sig fra Kirken, at Skolen faar et helt moderne Præg og bliver ledet ud fra rent pædagogiske Synspunkter. Hvis Kirkens Mænd har særlige Kvalifikationer, er der jo ikke efter Forslaget, som det foreligger, den allermindste Smule i Vejen for, at de ligesom alle andre Borgere kan blive indvalgt; hvis de har Børn gaaende i Skolerne — hvad jeg jo maa antage de har ude omkring paa Landet —, er de derved kvalificerede til at blive valgt ind i Forældrerådet, og uden Hensyn dertil kan de, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har sagt, af Kommunalbestyrelsen udpeges til